

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 2

FEBRUAR 2005

41. årgang

Fikentreet

Av Lars Fossdal

Tekst: Mark 11:12-14+20.

Dagen etter palmesøndag gikk Jesus med disiplene ut fra Betania. Han ble sulten, og langt borte fikk han se et fikentre som hadde blader. Han gikk bort til det for å se etter frukt, men fant ingen. Da forbannet han det, og det visnet straks.

Markus legger til at det var ikke fikentid, for påsken er i månedsskiftet mars/april, mens innhøstningen av fikener begynte først i månedsskiftet august/september. Etter at innhøstningen var slutt, kom det nye fikener på treet så lenge det var saft i det. Disse fikenene ble ikke benyttet til salg, og enhver kunne derfor spise av dem.

Jesus så etter frukt

Fikentreet var skapt til å bære frukt, til ære for Gud og oss til gagn. Treets grønne blader vitnet om liv, og etter naturloven skulle det være frukt på det. Jesus forventet det, og når han ikke fant frukt på det, ga han det ingen «nåde». Han forbannet det, dets «nådetid» var forbi. Treet endte antakelig sine dager på bålet.

Jesus ser etter frukt også i våre liv. Et sant kristenliv bærer frukt. Den rettferdige gjør rettferdighet, er Bibelens budskap. Den som ikke bærer god frukt blir hogd ned og kastet på ilden. Han er forbannet av Jesus.

På «lang avstand» vitnet bladene på fikentreet om liv. Slik kan det også være med oss. På avstand, og ytre sett kan vi se ut som kristne. Vi har omvendt oss til Jesus. Vi bekjenner oss som, og vi lever som kristne. Vi tar avstand fra synd og verdslighet. Vi tror på Jesus og trøster oss til at Jesus døde for syndere. Vi er med i misjonsforeringen, og vi gir penger til misjonen. På avstand og ytre sett er dette «blader» som vitner om liv. Men spørsmålet er: Bærer vi frukt for Gud i vårt liv?

Hvilken frukt er det så Jesus leter etter? Han leter etter de første gjeringer og etter Åndens frukter. Han ser om vi lever et liv som er i samsvar med omvendelsen.

Hvorfor bærer en ikke frukt?

Det kan være flere grunner til at frukten mangler hos et menneske. En

BLADET UTGIS AV

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON – www.nll.no

Bladet Lov og Evangelium

Utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50. Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Kydlandsvegen, 4360 Varhaug, tlf. 51 42 08 93.
E-post: magekang@online.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremissionsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furufølten 30,
5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretærfunksjonen er tillagt landsstyret.

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
E-post: tskydland@yahoo.no
Bankgiro: 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70. Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: pbholm@online.no
Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

«Kilden til all vår trøst er Kristus. Synden er roten til all vår sorg. Kristus, Guds Sønn, er grunnen til all vår glede.»

Johann Arndt

grunn er at evangeliet aldri er blitt deg til liv. Din omvendelse og ditt kristenliv er ditt eget verk ut fra religiøs trang og kristen påvirkning. Du er ukjent med det å dø for loven og få liv ved Jesu sår. Du er ikke født av Ordet og Ånden, og derfor kan du ikke bære frukt for Gud. Med all din ytre fromhet er du langt borte fra Jesus og himmelen. Du lever under Guds forbannelse, slik det ufruktbare fikentreet gjorde.

Men du kan også, som et fikentre, en gang ha båret frukt. Den gang du gikk over fra døden til livet ved Guds nåde, fyltes ditt hjerte med takk, tilbedelse og hengivelse til din Frelser. Din store trang var å leve for ham som hadde frelst deg og forløst deg fra synden og dødens makt. Du sørget over din onde natur og dine fall, men de drev deg til nådestolen. Der fikk du ord fra Herren om at din synd var tilgitt, og du fikk rensset samvittigheten fra døde gjerninger til å tjene Herren. Guds nåde opptuktet deg til å fornekte synden i deg og til å leve gudfryktig og rettferdig i denne verden. Du gjorde de første gjerninger og bar Åndens frukter. Men det skjedde ikke uten kamp. Kjødets ditt protesterte mot å være hen-

vist til korset og døden. Kampen mot selvlivet ble ofte så hard, og dessuten virket den så nytteløs at du begynte å gi etter. Når Jesus pekte på dine synder, hadde du unnskyldninger og bortforklaringer. Du sluttet med å gi ham rett i alt. Du bedrøvet Den Hellig Ånd til du utslukket ham. Slik forlot du din første kjærlighet og dine første gjerninger.

Selv om du ennå trøster deg til Jesus og hans fullkomne frelsesverk, virker ikke nåden til frelse og oppreisning fra synden. Du lever fremdeles etter kjødet. Dermed står du uten frukt, når Jesus kommer for å se til deg.

Peter skriver i 2Pet 1:8 om å være ufruktbar i kunnskapen om Jesus Kristus (evangeliet). Han forklarer det (i v. 9) med at de hadde kommet bort fra syndenes forlatelse. Disse vers i Markus advarer oss på det sterkeste mot å ha gudfryktighetens skinn, men fornekte dens kraft med vårt liv. Hvordan er det med deg? Lever du i evangeliet, så lever du etter hans vilje, idet han virker i deg det som tekkes ham, ved Jesus Kristus (Heb 13:21)

Dommen

Da vil Jesus på den siste dagen si til deg og alle som bar frukt: «Kom hit dere velsignende, og arv det riket som er dere beredt. For jeg var hungrig og dere ga med å ete, osv.» Disse ble ikke frelst ved sin «frukt», men frukten viste at evangeliet ble dem til frelse her i livet. De levde for Gud og ikke for seg selv. De andre skal få høre: «Gå bort fra meg dere forbannende. For jeg var syk og i fengsel og dere så ikke til meg» osv. Disse gikk fortapt ikke først og fremst på grunn av sine synder, men fordi de forkastet nåden og evangeliets nye liv ved Jesus Kristus.

Er du uten frukt for Jesus? Da skal du vite at du er under Guds forbannelse og den evige ild venter deg bak døden.

Men om du forferdes over hans Ord, så lyder det enda fra Skriften: «I dag, om du hører hans røst, så forherd ikke ditt hjerte.» Vend deg i hjertets oppriktighet til ham som kom til oppreisning og frelse for syndere. Ved hans sår er det ennå legedom å få.

L&E

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, febr. 2005:

Fikentreet. Av Lars Fossdal	side 1
Troen. Av Johann Arndt	side 4
Det profetiske ord. Av Ingar Gangås	side 6
Misjonsarbeidet i Moldova. Av Landsstyret	side 10
Nytt fra Bibelskolen. Av Per Bergene Holm	side 12
Den siste timen. Av Gunnar Soppeland	side 13
Misjonsarbeidet i Peru. Av Landsstyret	side 17
Møtevirksomheten i NLL våren 2005	side 20

Troen

Av Johann Arndt

Den levende tro

Troen er hjertets tillit og fortrøstning til Guds nåde i Kristus og vekkes til live av Guds Ord og den Hellige Ånd. Ved troen får jeg syndenes forlattelse og blir i Kristus rettferdig for Gud. Ved troen overlater jeg meg ganske til Gud og hviler i Herren. Der hvor troen er, der er Kristus med all sin rettferdighet, hellighet og forløsning. Troen er som et lite nyfødt barn. Den står der naken og blottet foran sin forløser og saliggjør og får alt av ham, både rettferdigheten, fromheten, helligheten og Den Hellige Ånd. Troen griper den hele Kristus med alt hva han er. Og selv om du nå hadde all verdens synd på deg, så kunne den ikke skade deg. Du har jo Kristus med all hans fortjeneste. Han bor ved troen i ditt hjerte.

Vi har mye å lære av de «kristne klassikere». Johann Arndts bok «Den sanne kristendom», har betydd mye. I dette nummer har vi tatt med et utdrag fra denne boken. Det er vårt ønske at våre lesere kan få smaken på god, oppbyggelig litteratur som dette. Du vil bli overrasket over hvor mye han har å si til oss som lever i dag.

Red.

Denne troen er levende. Den overvinner verden. «Alt som er født av Gud, seirer over verden, og dette er den seier som har overvunnet verden, vår tro» (1Joh 5,4). Den levende Gud føder et levende menneske, ikke noe kraftløst dødningsverk. Derfor blir troen så kraftig, fordi Kristus virker gjennom den. Troen kan være svak. Men Kristus er Kristus, enten han gripes av en svak eller en sterk tro. Den svake tro har likeså meget del i Kristus som den sterke.

For troen blir Skriften ikke en død bokstav, men et levende Ord fra Gud. Troen får kjenne Ordets levende kraft.

Herre Jesus Kristus, du Faderens evige Ord! Hvor ofte har jeg ikke ringeaktet og hatt ulyst til ditt Ord! Og ditt Ord er dog den eneste skatt og den største visdom, som englene endog vil skue inn i. Tilgi meg at jeg har foraktet ditt Ord! At ikke du også skulle forkaste meg, som så ofte har forkastet ditt Ord! Vekk til live i meg en brennende hunger etter livets brød, denne edle sjeleføde, og en hellig tørst etter livets kildevann! For hos deg er livets kilde. I ditt lys ser vi lys.

Gi at jeg av ditt Ord både kunne lære å kjenne deg, Gud, og meg selv, min elendighet og din barmhjertighet, min synd og din nåde, min fattigdom og din rikdom, min svakhet og din styrke! Opplatt mine øyne, så jeg må se de underfulle ting i din lov! Gi meg

lyst til dine vitnesbyrd og la dem være mine rådgivere!

Min Far, la meg vokse både i kunnskap om og tro på min kjære Frelser, Jesus Kristus, og jeg skal takke deg, ikke bare her i tiden, men i all evighet!

Den døde tro

Ingen kan komme til Gud uten ved en virkelig omvendelse fra synden og ved en levende tro på Herren. «De friske trenger ikke til lege, men de som har det ondt.» Kristi hellige blod er det eneste legemiddel mot synden; men den beste medisin kan ikke hjelpe noe, hvis den syke ikke holder seg borte fra det som skader ham. Kristi død og blod gagnar ikke den noe som vil leve i sine synder. Hvorledes kunne synden forlattes den som ikke hater det onde, men har sin lyst i det og vil leve i det? Skulle du kunne trøste deg ved Kristi lidelse og død og bli ved i den synd som Kristus døde for? Om du hørte ti prekener hver dag og gikk til skrifte og til Herrens bord hver måned, så ville det ikke gagne deg. Du hadde likevel ikke syndenes forlatelse. Det var ikke noe knust, troende hjerte, som kunne ta imot den legedom. Guds Ord og sakramentene hjelper ikke de ubotferdige. Du kan jo slå den kosteligste salve på en sten, hva hjelper det? Du kan så den beste hvete blant tornene. Den bærer ikke frukt før du rykker tornene opp. Den som vil leve i sine synder, gagnar Kristus intet. Du kan kalle deg en kristen, men du lever ikke et kristent liv, og så fornektet du din Frelser, forakter og spotter ham og

«Det er stor salighet og nåde at et uverdigg menneske får være hus og bolig for den hellige treenighet.»

Johann Arndt

korsfester igjen Guds Sønn. Du er da en hedning, selv om du synes å være en kristen.

Hvor finner man i denne tid sanne kristne i denne verden? Det er en liten hjord, men Herren kjenner sine.

Kjød og blod vil ha et fritt og sorgløst liv for rett å kunne leve etter sine egne lyster.

Kristi liv er for kjødet og det gamle menneske et bittert kors, men for det nye menneske et kjært åk, en lett byrde og en liflig hvile. Det kjødelige menneske vil gjerne ha ære, rikdom og gode dager. Den åndelige elsker ydmykhet og vil bære Kristi vanære. Alle vil være noe; men ingen vil lære å være intet. Det ene er Adams liv, det annet Kristi liv, men det å leve i sine synder, det er dog intet annet enn å leve i djevelen. Den som ikke har Kristus i seg, kan ikke være noen kristen eller et Guds barn. Hans tro er død. Bare hvis Kristus lever i deg her i tiden, vil du få leve med ham i evigheiten. Og så lenge Adam hersker i deg, kan ikke Kristus leve i deg. «I er døde», sier apostelen, «og eders liv er skjult med Kristus i Gud» (Kol 3,3).

*Fra «Den sanne kristendom»,
Kristne hovedverker (V),
Lutherstiftelsen/Nomi*

Det profetiske Ord (Del 2 av 2)

Av Ingar Gangås

Det profetiske Ord frelser og frigjør

Uten at du blir født på ny, kan du ikke se Guds rike, sa Jesus til Nikodemus. Det er saken. Uten at det skjer et under og du kommer til tro på Jesus, går du fortapt. Men hver den som tror på ham får del i det evige liv. «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortales, men ha evig liv» (Joh 3:16).

At Guds Ord har denne frigjørende kraft i seg ser vi av samtalen mellom Jesus og noen jøder som hadde begynt å få tiltro til at han måtte være Messias. Disse var nok ikke kommet til personlig og levende tro på Jesus som sin frelser ennå, for Jesus sier til dem: «Dersom dere blir i mitt Ord, da er dere i sannhet mine disipler. Og dere skal kjenne sannheten og sannheten skal frigjøre dere... Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri» (Joh 8:31-32 + 36). Her skjønner vi at Ordet må ha den egenskap at det kan sette mennesker i frihet. Å bli i hans Ord betyr her å bli værende i hans Ord slik at Ordet får slippe til med sin frigjørende virkning. Det skjer når motstanden mot Ordet er brutt ned, og mennesket tar imot det til frelse.

Eksempler fra Bibelen

Vi har noen eksempler fra Bibelen på personer som motsto kallet til

frelse. De stengte seg selv ute ved å holde Ordet på avstand. De ville ikke bøye seg for det. En av disse var den rike unge mann. Han ville ikke oppgi seg selv (sin egen rikdom), og hadde ikke bruk for Jesus som frelser fra sin synd. Til tross for Ordets iboende kraft ble det uten resultat fordi han *ikke ville* ta imot det og bøye seg for det.

Men vi har også mange eksempler på det motsatte. Nå skal vi nevne to av dem som lot seg frelse. Den første er *Abraham*, som levde midt i det heden-ske Ur i Mesopotamia. Og den andre er jøden *Saulus* fra Tarsus som fnyste av hat mot de kristne.

Herlighetens Gud

Abraham ble kalt til å bryte opp fra hele slektssammenhengen han sto i, for å reise til Kanaans land. Bibelen beskriver dette slik: «Herlighetens Gud åpenbarte seg for vår far Abraham mens han var i Mesopotamia, før han bosatte seg i Karan. Og han sa til ham: Dra ut fra ditt land og fra din slekt og gå til det land som jeg vil vise deg!» (Apg 7:2-3). Så sterkt var dette kallet at Abraham måtte forlate alt for å begynne et nytt liv sammen med Herren. Det profetiske Ord fulgte ham resten av livet. Mange hindringer møtte ham underveis, men han vandret i tro til Gud. Mot håp trodde han med håp, sier Skriften. Og den nevner Abraham spesielt som en av trosvitne-

ne som døde uten å ha oppnådd oppfyllelsen av løftet om Messias, men som hadde sett det langt borte og hilste det velkommen.

Det himmelske syn

Saulus er et annet eksempel på en som ble gjenstand for Guds Ords makt. Han var en forfølger av Guds menighet, men Herren hadde utsett seg ham til et redskap som misjonær. Det himmelske syn utenfor Damaskus skulle få evighetsbetydning for ham. Han som var både skriftkyndig og nidkjær fariseer, fikk fra den dagen bruk for å be til himmelens Gud. Forskjellen på tillært bønn, og rop om frelse, skulle vise seg å være som natt og dag. Slått til jorden som blind og hjelpeløs fikk han endelig åpenbart frelsen i Jesus alene. Tidligere hadde han satt sin lit til det lys han mente seg å ha i Guds Ord. Nå kom han selv inn i lyset, og han fikk se et nytt og herlig lys som overgikk alt annet. Det var lyset fra Golgata. Da ble det virkelig bønn, og det ble sagt om ham: *For se, han ber!*

Alt blir nytt

Evangeliet er i sannhet den lampe som kan lyse opp i mørket «inntil dagen lyser fram og morgenstjernen går opp i deres hjerter». Morgenstjernen er Jesus. Åp 22:16: «Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vitne om dette for dere i menighetene. Jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjerne.» I hans lys får du se med nye øyne. Jesus stråler fram på en

ny måte. Du ser *ham*, at Jesus kom for å frelse *deg*. Det du før satte din lit til, det gamle menneske, holder ikke lenger, og taper sin glans. Paulus sier det slik i Fil 3:7-9: «Men det som var en vinning for meg, det har jeg for Kristi skyld aktet som tap. Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre, er så meget mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, jeg akter det for skrap, for at jeg kan vinne Kristus og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som er av loven, men med den jeg får ved troen på Kristus, rettferdigheten av Gud på grunn av troen.»

I den daglige kampen som kristen var det ute med hans egne krefter, men fra nå av kunne han regne med kraften av Jesu oppstandelse.

Fra døden til livet

Har du erfart dette, har du gått over fra døden til livet. Alt det gamle er forbi. Det er blitt et helt nytt liv. For Paulus var det slik at han ikke aktet sitt liv et ord verd, for det aller største var å vitne om Guds nådes evangelium. I dag stemples dette som selvforakt. Fra alle hold heter det at du er unik og må tro på deg selv. Men det finnes ingen sann glede og frihet utenom Jesus. Bare i ham kan din sjel bli stille. Å erkjenne sin fortapte stilling overfor Gud er ikke selvforakt, men bibelen kaller det syndens erkjennelse. Når evangeliet om Jesus kommer til deg som har gått konkurs på alt ditt eget, da får du ditt liv bygd på den klippen som virkelig holder. Da først blir du et

helt og sant menneske igjen. Mørkets makt blir brutt, og du blir et lysets barn.

Jesus løser treller

Vår tids mennesker går den andre veien, fra lys til mørke. Men så har det heller aldri vært så mange utilfredse, rastløse og deprimerte mennesker imellom oss. Frigjørelsen fra kristen tro og påvirkning har ikke ført til noe mer å leve for. Før sang vi «du som bryter lenker, løser trelles bånd». Nå ser vi ungdom gå gatelengs uten mål og mening, med kjettinger rundt livet. De er bundne av syndens lenker. Det sanne menneskeverd er borte. Og du kan høre den tunge, dunkende og monotone musikken deres på lang avstand. Hvem har ansvaret for denne utviklingen? Jo den som ikke har advart mot frafallet og de falske profeter. Slik skal det komme falske lærere, sier Peter, som lover frihet for kjødets lyster, og han fortsetter: «For dersom noen ved kunnskap om vår Herre og frelser Jesus Kristus har unnflydd verdens urenheter, og så igjen blir innfanget av den og ligger under for den, da er det siste blitt verre for dem enn det første. Det er gått med dem som det sanne ordspråk sier: Hunden vender seg tilbake til sitt eget spy, og et nyvasket svin velter seg i sølen» (2Pet 2:20 + 22).

Lyset skinner i mørket

Da Jesus kom til vår jord var det et åndelig mørke. Profeten Jesaja sa at det ikke var noen morgenrøde for dem fordi de hadde forkastet Ordet og vit-

nesbyrdet. Det var bare trengsel og mørke, ja angstfullt mørke. De var som støtt ut i natten. Deres situasjon var kanskje ikke ulik vår. Men så føyde han til: «Men det skal ikke alltid være mørke i det land hvor det nå er trengsel...Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys. De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle» (Jes 9:1-2).

Lyset strålte for alle da Jesus ble født. Da engelen forkynte at denne gleden var for alt folket, og hele engelskaren lovpriste Gud, da måtte hyrdene på marken skynde seg til Betlehem for å se det store som var hendt. Men ikke alle tok imot ham. Johannes uttrykker det slik: «Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke imot det.» Tenk det! Det var slett ikke alle som tok imot det til frelse. Var ikke Ordet så virkekraftig likevel? Kunne det ikke ha frelst alle mennesker? Jo, men Gud kan ikke tvinge noen til tro. Hvilket forhold skulle det bli? Hvordan ville et ekteskap fortone seg dersom den ene parten ble tvunget til å elske den andre?

Gud kaller i nådetiden

Du skal vite at Jesu kjærlighet til deg er en fullkommen kjærlighet som aldri kan ta slutt. Den er uforanderlig, selv om du vraker den. Ordet overfor sier at lyset skinner i mørket. Det betyr at det vil fortsette å skinne vedvarende, til tross for alt mørke i verden. Ingenting kan utslukke Guds kjærlighet. Setningen «mørket tok ikke imot det» kan også oversettes: «mørket over-

Odeberg-CD

Hugo Odeberg var en av Sveriges mest betydningsfulle bibellærere i det forrige århundre. Her i Norge er han nok mest kjent gjennom sine to småskrifter, «Kristus og Skriften» og «Fariseisme og kristendom». Nå har noen ildsjeler i Sverige skannet inn alt Odeberg har skrevet på en enkel CD, slik at det er mulig å lese det på en datamaskin eller skrive det ut på papir og lese det slik. Det er ingen copyright og CD-en er fri til kopiering og spredning.

NLL har gått til innkjøp av utstyr for massekopiering (brenning) av CD og DVD-er. Maskinen er stasjonert på Bibelskolen på Fossnes. Flere og flere ønsker taler på CD i stedet for kassett, og vi kan nå raskt kopiere taler til CD, enten som vanlig lyd eller i såkalt MP3-format. Med vanlig lydspor blir det plass til ca. 80-minutters tale på en slik CD, med MP3-format 15–20 taler. Det innebærer at om man har en CD-spiller som kan lese MP3-filer, kan du på sikt få alle talene fra en sommerskole inn på en CD. Maskinen kan også enkelt mangfoldiggjøre CD-er med tekst.

Bibelskolen har kopiert en hel del CD-er av Odeberg. Til dekning av utstyr og forbruksmateriell ved kopiering, tar vi kr. 50,- pr. stk. I tillegg kommer porto.

Vi anbefaler denne CD-en på det varmeste.

Bestilling: Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke, tlf. 33 36 17 70
E-post: daniel_teigen@hotmail.com

vant det ikke». Lyset kan altså ikke overvinnes av alt mørket som finnes i verden. Guds rike er sterkere enn mørkets rike. Men når nådetiden er forbi, er det ingen mulighet for frelse mer. Det kan skje at nådetiden, den tid Jesus kaller på deg, tar slutt før dødsdagen kommer. Derfor lyder det klart fra Guds Ord: Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær!

Guds Ord er mektig til å frelse deg som leser dette. Nå vil jeg overgi deg til dette kraftige Ordet, slik Paulus gjorde da han hilste menigheten i Efesus for siste gang (Apg 20:32): «Og nå overgir jeg dere til Gud og hans nådes Ord, han (Jesus) som er mektig til å oppbygge dere og gi dere arv sammen med alle dem som er blitt helliget.»

L&E

Misjonsarbeidet i Moldova

Vi gleder oss over å ha kontakt med Den evangelisk-lutherske kirken i Moldova (ELCRM), og ikke minst over det gode samarbeidet med ekteparet Vladimir og Natalia Moser i Tiraspol. De arbeider utrettelig med det ene for øyet; at Guds Ord kan bli forkynt slik at deres landsmenn kan bli ført til tro og et sant og levende liv i Gud. Og vi er takknemlige for at vi har fått kall til å være med i dette arbeidet, og vi må be om nåde og evne til å gi den hjelp som er nødvendig. Her trenger vi å be om det rette tjenersinn. Vi er Guds tjenere, og skal så langt Gud gir nåde og evne, veilede, for-

mane og trøste, støtte både åndelig og materielt, slik at Guds rike kan gå fram, mennesker til gagn og Gud til ære.

Nytt forsamlingslokale i Tiraspol

Natalia og Vladimir besøker regelmessig Bender, Kamenka, Kishinev, Ribnitsa og Tiraspol. De siste årene har menigheten i Tiraspol hatt regelmessige søndagsgudstjenester i et leid kjellerlokale i byen. Fra og med høsten 2004 ble de nektet videre leie av dette lokalet. Fra da av har de bare disponert en liten leilighet som tilhører en av forsamlingens medlemmer. Leiligheten rommer bare en liten del av menighetens medlemmer, og til sommeren vil eieren også ha den tilbake.

Menigheten har i lang tid ønsket seg et eget gudstjenestelokale. Moser har samtidig tenkt at dette kunne være en «misjonsstasjon», eller et senter for evangelisk forkynnelse og undervisning, og et lokale som også kunne være utgangspunkt for diakonalt og humanitært arbeid. Med bidrag fra Nordisk Östmission og misjonsvenner i Norge, overførte NLL 20.000 USD i oktober i fjor til innkjøp av egnet lokale. Og etter å ha vurdert flere muligheter, ble det kjøpt et lokale nær sentrum av Tiraspol i midten av desember. Nå er man i god gang med å sette lokalet i stand, og gjøre det egnet til menighetens bruk.

Vladimir Moser, Pastor.

Misjonssekretær for Moldova

Landsstyret i NLL har kalt Jan Ove Heggdal fra Namsos til kontaktperson for Moldova. Det innebærer at han vil få et hovedansvar for kontakten med den lutherske kirken i Moldova, og i samråd med Moser, kartlegge kirkens behov, og formidle den støtten som NLL kan gi. Heggdal var nede og besøkte arbeidet i Moldova påsken 2004, og planlegger nå en ny tur i forkant av påsken i år, sammen med Per Bergene Holm, som inntil nå har hatt det meste av kontakten med kirken i Moldova.

Busstur til Moldova

Bibelskolen på Fossnes planlegger å avslutte skoleåret med en busstur til Moldova. Skolen har fått tilgang til fin turbuss, og det vil være anledning for flere enn skolens elever til å være med. Etter planen går bussen fra Norge 25.mai og skal være tilbake senest 4.juni. Reiseruten er ikke helt klarlagt ennå, men turen vil trolig gå gjennom Tyskland og Tsjekkia (evt. gjennom Polen en av veiene), Slovakia, Ungarn og Romania. Selve reisen vil trolig ta omkring 3 dager hver vei, og oppholdet i Moldova blir på 3-4 dager. Det gir anledning til å besøke alle menighetene og ha møter i disse.

Vi har ingen erfaring med hjelpesendinger, og normalt er det ganske mye byråkrati knyttet til grensepassering, slik at en kan risikere å bli stående på grensen i lang tid. Vi har derfor valgt ikke å ha med en ordinær hjelpesending denne gangen, men i

Natalia Moser.

stedet be den enkelte som reiser om å pakke ekstra koffertene med klær og annet som vi kan gi fra oss på turen. Det betyr at om noen har noe de ønsker å gi, inklusiv koffertene til pakkingen, så er vi meget takknemlige for det. Så kan vi pakke og fordele dette blant de reisende før avreise, slik at hver enkelt har ansvar for sin bagasje under grensepasseringene.

Vi regner med å ha plass til omkring 20-25 deltakere på turen. De som kan tenke seg å være med, må ta kontakt med bibelskolen og melde seg på så snart som mulig.

Landsstyret

Nytt fra Bibelskolen

Av Per Bergene Holm

13. skoleår

Tiden går, og Bibleeskolen på Fossnes er allerede inne i sitt trettende skoleår. Selv om vi ikke har hatt så mange elever enkelte år, så begynner det til sammen å bli en god flokk som har fått sitte ned i klasserommet og ta imot undervisning fra Guds Ord. Men vi må lære oss å ikke telle folket, men sette vår lit til Gud og være tro i vår tjeneste, om vi er mange eller få.

Vi har opplevd høsten meget positivt. Fram til jul hadde vi 2 heltidselever, i tillegg til 4 husmødre på deltid. Alle disse fortsetter nå på vårsemesteret. I tillegg har vi fått 6 nye elever etter jul, slik at vi nå har 7 heltidselever og 5 på deltid.

Skolens nye husmor, Sara Lingmalm, fra Silverdalen i Sverige, ser ut til å trives godt. Hun var elev ved skolen 2001/2002, og er nå tilbake som husmor. Hun har løst oppgavene på en god måte, og vi er svært glade for den innsatsen hun gjør ved skolen. Fra nyttår er Greta Øgreid Skjelbred tilbake på deltid som husmor, og det er vi også glade for. Det frigir litt tid for Sara, slik at hun kan ta over noe kontorarbeid for undertegnede.

Olaf Klavenæs, som har vært lærer ved skolen helt fra starten, valgte å ta en tenkepause etter sommerens hendelser, og oppstarten av ELM. Han tenkte først å vende tilbake som lærer etter nyttår, men kom etter hvert til det

resultat at han sa nei til undervisning dette skoleåret. Det har hele tiden vært en god og åpen dialog med Klavenæs, og han har understreket at han ikke har sagt nei til videre undervisning på grunn av noen konflikt med bibelskolen eller de som arbeider der. Vi vil takke Olaf Klavenæs for alle de turene han har tatt til skolen gjennom disse tretten årene for å gi elevene del i Guds Ords skatter, ikke minst fra Høysangen.

Fossneskorets CD –

«No syng det i mitt hjarta»

Som vel de fleste av bladets lesere allerede har fått med seg, så sang Fossneskoret inn en CD ved forrige årsskifte. I løpet av et par korte og hektiske dager på nyåret forsøkte elever, særlig fra de to siste kullene, å syngeseg sammen og ta opp sangene. Ved pinsetid forelå resultatet, og det er med glede vi registrerer at CD-en er blitt tatt godt i mot. Det har også vært til oppmuntring at mange er takknemlige for linjevalget i musikk og tekst.

Skulle noen ønske å kjøpe et eksemplar, er det bare å ta kontakt med skolen.

Økonomi

Til tross for at skolen ikke fikk statsstøtte siste høst, ble resultatet for 2004 i samsvar med budsjettet. I løpet av sommeren og høsten fikk vi mye

Den siste timen (I)

Av Gunnar Soppeland

«Mine born, det er den siste timen. Og liksom de har høyrte at Antikrist kjem, så har alt no mange antikristar stått fram. Av dette veit vi at det er den siste timen» (1Joh 2:18).

Det er eit bestemt tidsperspektiv som Johannes her gjev oss, og han grunnjev sin påstand med åndelige kjenneteikn. Johannes tok Jesu egne ord frå Matt 24 på alvor, der Jesus viser til både indre og ytre teikn i tida før han kjem att. Det skal koma ei veldig åndeleg forføring gjennom falske profetar og messiasar. Han seier at mange falske profetarar skal stå fram, og dei skal forføra mange.

Difor skal «Herrens dag koma uventa, som ein tjuv, når dei seier at det er fred og ingen fare». Når ein meiner å ha alt under kontroll, då skal det skje.

Så seier Paulus: «– Lat ingen lura dykk!» (2Tess 2:3) Alle som lever i denne siste tid vil bli utsette for denne fare og forføring. Jesus brukar sterke ord om disse forførarane og seier at dei

«skal stå fram og gjera store teikn og under, for å føra jamvel dei utvalde vilt, om det var råd» (Matt 24:24).

Åndeleg søvn – endra realitetssans

Den åndelege søvn har vore eit stadig faremoment til alle tider, men det skal vera eit særtrekk ved den siste tid. Paulus tek det opp i fleire av sine brev, og skriv mellom anna til romarane: «Og dette må vi gjera, av di vi kjenner tida, at timen er inne då vi lyt vakna or svevnen, for frelsa er oss nærare no enn då vi kom til trua. Det lir med natta, det stundar mot dag. Lat oss difor leggja av dei gjerningane som høyrer mørkret til, men ta på oss våpna åt ljuset» (Rom 13:11-12).

Det skreiv Paulus allereie då. Gjennom heile Skrifta blir «born av ljuset og av dagen» åtvara mot åndeleg søvn, og oppfordra til å vake og vere edrue.

Søvn og rus endrar realitetssansen. Ein ser, men ser ikkje rett. Ein ser ikkje

---

spørsmål om utleie, og denne uventede ekstraintekten kompenserte helt og fullt for bortfallet av statsstøtte. Vi ble enda en gang gjort til skamme med alle våre bekymringer, og kan ikke annet enn takke Gud for hans omsorg.

Søking for skoleåret 2005/2006

Det er gledelig at vi allerede nå kan fortelle om flere søkere til neste skole-

år. Det er oppmuntrende og gir håp om at det også til høsten skal bli en fin flokk i klasserommet.

Vi vil til sist enda en gang be om forbønn, for elever og personale og alle som har sin gang her på skolen. Vær med å be om at Guds velsignelse må hvile over skolen og alt som skjer her, til gagn for den enkelte, og Gud til ære og pris.

L&E

sant på situasjonen. Draum og røyndom, sanning og løgn blir blanda saman. Den som er rusa følgjer ikkje med på kva som skjer med han eller omkring han. Ein lever i si eiga verd, i ein kunstig røyndom, i si eiga draumeverd.

Det spesielle med å falle i søvn er at ein aldri veit når det skjer. Det er når ein blir vekt ein blir klar over at ein har sove. Ein kan bråvakne av at den verkelege røynda bryt svevnen av, og ein slår plutselig augo opp i ein uønskt tilstand. Slik var det med brurmøyane.

Dei fall i søvn, men midt på natta lydte det eit rop: «– Brudgommen kjem!» Det var brurmøyar som var på veg for å vere med når brudgommen kom. Så vakna dei og konstaterte: «– Lampane våre sloknar!» Dei kom for seint! Dei kom til stengde dører! Realitetssansen var frårøva dei!

Er det misforhold i ditt liv?

Me kan tenkja på den rike mannen som slo sine augo opp i pine. Han vakna óg. Det måtte vere ein brutal måte å bli vekt på.

Dette er ein artikkelserie med referat frå talene som Gunnar Soppeland (biletet) hadde på Hovudsommarskolen til NLL på Moi 2004, som vil kome i bladet i tida framover. Referata er utarbeidd av Dag Rune Lid og litt omarbeidd i forhold til den munnlege forma.

Like eins kyrkjelyden i Laodikea som blei avvist av det trufaste og sannferdige vitne. Deira oppfatning stemde ikkje med den åndelege røynda. Realitetssansen deira var forvrengt. Dei vart lurde. Dei vart forførde.

Åndeleg sett er det ingen som er så vakne at ein ikkje treng til å bli vekt. Det kan vera at Herren i vår situasjon treng å ta frå oss vrangforestillingar som vi er tilført av endetidas villfaring. Kanskje det er vi som er i ferd med å bli lurde?

Guds Ord må få gjera oss merksame på alvorlege misforhold som har snike seg inn, både i det kristne arbeidet, og i den enkelte sitt liv. Misforhold som kan bli avgjerande når endetida si smerte og trengsle set inn.

Difor skal du opna ditt hjarta for Herrens tale, og la Herren med sitt Ord og si ånd få lov å ransaka deg – om det er misforhold i ditt liv? Det som elles kan bli din bane. «Den siste timen» er full av misforhold og vrengebilete av sanninga.

Løydomen i lovløysa

Paulus skriv om at løyndomen i lovløysa er alt verksam (2Tess 2:7). Løyndomen i lovløysa er eit spesielt uttrykk som tyder ulydnad og opprør i løynd og hemmeleg form. Det ytre og det indre er ikkje i samsvar.

Slikt misforhold var typisk for fem av dei sju kyrkjelydane i Vesle-Asia som står omtalt i Johannes Openberring. Det var ulydnad og opprør i skjult form, mot han som var det truverdige vitne (Op 1:5). Han kom og

sette fingeren på det som var deira fare.

Ut i frå Guds Ord kan det sjå ut til at tilstanden i Laodikea blir typisk både for det åndelege og verdslege området i den siste tid.

Folkestyret opphøgd

Laodika tyder folkestyre. Demokratiet er på mange område ei ideell styringsform når det berre er tufta på eit sant verdigrunnlag. Men i den siste timen er det mykje som tyder på at folkestyret opphøgjer seg sjølv som øvste rettsinstans både samfunnsmessig og åndeleg. Stortinget har ved fleire høve sett seg over Guds Ord. Åndelege leiarrar har gjort det same.

Det er dette Paulus skriv om i 2Tim 4:3: «For det skal koma ei tid då dei ikkje skal tola den sunne læra...»

Totalitære regime som ikkje har tolt eller tillete den sunne læra, har det vore eksempel på til alle tider. Men Antikrist, som folkehavet i endetida skal lyfte fram, skal på ein sær eigen måte koma folkeviljen i møte. Han er skildra med ein farleg sjarm i si omsorg for det usle, svake mennesket si lyst til det vonde. Han vil gjere folket til lukkelege syndarar og har difor alliert seg med den store skjøkja.

I dette forholdet blir Bibelen både dømande og diskriminerande, og såleis lovstridig. På den åndelege fronten blir ein altså intolerant overfor den sunne læra og tolerant overfor den usunne. Paulus nemner sjølv to forsamlingar der det alt på hans tid var blitt slik. Det var i Korint og Galatia.

Vranglæra – forfalsking av evangeliet

Mellom korintarane opptrer falske apostlar. Dei forkynner ein annan Jesus. Dei formidlar ei anna ånd, og dei formidlar eit anna evangelium. Så seier han: «– De tolerer det så gjerne» (2Kor 11:4).

Mellom Galatarane ser ein ei tilsvarende utvikling. Paulus skriv: «Uvituge galatarar! Kven har forhekset dykk?» (Gal 3:1). Dei begynte i ånd, og ville no fullføra i kjøt. Dei *tolte* ei forkynning som gradvis fjerna dei frå sanninga i evangeliet.

Sjølv om det er mange evangelium, er det berre eitt evangelium som frelser. Det er dette Guds folk skal ivareta. Men når demokratiet blir overordna rettsinstans og dommar, er det fare for at fordeling av lærestatus veg meir enn sjølv læreansvaret. Og i trå med dette kan representasjon bli viktigare enn kvalifikasjon, og samhold av sprikande syn, meiningar og praksis, bli overordna sanninga!

Over lang tid har ein sett at tolegrensa for usanning mellom kristne er tøygd og utvida, slik at ein kan lura på om slik grense lenger fins. Medan tolegrensa overfor bibelske sanningar er snevra så drastisk inn at Bibelen på fleire punkt nærast har fått teieplikt.

Konfrontere med Sanninga

Paulus ber dei truande om å halde auga med folk som valdar kløyving og fråfall frå den sunne læra, og ber dei om vende seg frå dei. Han oppmodar til konfrontasjon (Rom 16:17-20). →

Profeten Jeremia fekk kall til å vera ein reiskap i Guds rike med orda: «Du skal binda opp om deg og stå opp og tala til dei alt det eg byd deg. Ver ikkje redd dei, så eg ikkje skal gjera deg redd dei! Og sjå, i dag gjer eg deg til ei fast borg og til ei jernstøtte og til ein koparmur mot heile landet – mot kongane i Juda, mot hovdingane der, mot prestane og mot folket i landet» (Jer 1:17-18).

Det kan fort snu om. Den som byrjar å frykte demokratiet, folkestyret og folkeviljen, kan veldig fort koma til å bli dette underdaning.

Gud reiste seg opp eit vitne som stod *imot utviklinga i si samtid*. Det er ikkje moderne å vera imot. Du skal vera positiv! Du skal vera open! Du skal vera tolerant! Men Gud reiste seg opp eit vitne som skulle vera *imot* og sa: – Du skal ikkje tole usanninga, du skal stå som ein mur slik Guds evige Ord står opp mot det vonde!

Ikkje med vise ord

Då Paulus skriv til romarane (Rom 16:17-20) om forførarane, seier han at dei kjem i løynd form. Utvendig kjem dei under dekke av å vera Kristi tenarar, men innvendes tener dei sin eigen buk.

Dette er ein fare som ikkje berre gjeld falske profetar, men det er ein fare for alle. Det å ha dei rette meiningane, men likevel ikkje ha det rett i sitt hjarteforhold til Gud. Det er det som er poenget her.

Forførarane kom med fagre og smiskane ord, poengterer Paulus.

Dette har med forma på forkynninga deira å gjere. Og det var denne *forma* som gjorde at hjarto til dei *godtruande* vart dåra. Dei oppnådde å skaffe seg sjølv inngang og framgang. Midlet var eit evangelium innhylla i smiskande ord, men utan kraft til frelse.

Det var nok eit evangelium som låg nært opp til det Paulus forkynte, men frelseskrafta mangla. Om si eiga forkynning seier Paulus at han ikkje kom «med vise ord, så Kristi kross ikkje skulle missa si kraft» (1Kor 1:17).

Det var altså avgjerande korleis evangeliet blei forkynt. Det skulle ikkje forkynnast med vise ord. Det skulle ikkje leggjast til rette for forstanden. Det skulle ikkje avgrensast til det folket kunne tole å høyre. Då ville det tape si kraft, sjølv om det kunne vera mykje evangelisk sanning i det.

Framhald neste nr.

Sommerskolene 2005

Hovedsommerskolen 13.–17.7., Bibelskolen på Fossnes, Vestfold:

Talere: Per Bergene Holm, Hans Henrik Brix, Ingar Gangås, Reidar Linkjendal, Carl Henrik Rehnström (gjestetaler), Erik Trans (gjestetaler).

Sommerskolen 4.–7.8., Labergel leirsted, Nord-Trøndelag:

Talere: Lars Fossdal, Martin Fjære, Dag Rune Lid, Dagfinn Natland (gjestetaler), Karl Notøy.

Mer info seinere!

Misjonsarbeidet i Peru

Vi vil i denne orientering fra landsstyret prøve å si litt om det som har skjedd i sammenheng med at vår samarbeidskirke i Peru (INEL-Perú) den 22.12.04 inngikk ny samarbeidsavtale med Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM). Inngåelsen av denne avtalen hadde som forutsetning at INEL-Perú måtte si opp avtalen med Lekmannsmisjonen (NLL). Dermed har ikke NLL lenger noe ytremisjonsarbeid i Peru.

Bakgrunn

Etter årsmøtet i juli 2004, gikk noen ut av NLL. Jon Espeland, som tilhørte denne gruppen, mente at det ville være best at han ikke avsluttet sin tjeneste umiddelbart, men fortsatte i NLL for å samarbeide om en tjenlig avvikling av sine ansvarsområder. Vi var enige i dette, men da han under vår sommerskole på Oppdal i august 2004 fortalte forsamlingen at en ny misjon var under oppstart, og at de kom til å arrangere et alternativt stevne på Oppdal neste år, var det likevel mange som undret seg.

Under det neste styremøtet den 25. september møtte Espeland til samtale, og det ble enighet om at han sluttet

som sekretær og ansvarlig for bladet Lov og Evangelium. Likevel valgte landsstyret å lønne Espeland ut året, med tanke på å finne en god løsning for misjonsarbeidet i Peru, som han hadde vært kontaktperson for, men også på grunn av ordinær 3 mnd. oppsigelsestid. Jon Espeland hadde hatt en 75 prosent stilling i NLL de siste årene.

Landsstyret kunne på dette tidspunkt prøvd å ta ansvar for misjonsarbeidet i Peru alene. Men ut fra at dette hadde vært et felles kall, ønsket vi å finne en broderlig løsning. Vi lot derfor Jon Espeland ha kontakten med våre venner i Peru fram til neste forhandlingsmøte.

Møtte ikke til samtale

Det ble planlagt et nytt møte med Jon Espeland den 18. desember, hvor vi skulle fortsette samtalen.

Noen dager før dette møtet, fikk imidlertid landsstyret brev fra ELM. De understreket at det ikke var rom for forhandlinger om denne saken, og de hadde derfor bedt Jon Espeland om ikke å møte landsstyret til samtaler om misjonsarbeidet i Peru. Dette vedtaket var Jon Espeland selv med på å fatte. ›

www.josafat.no

I stedet skrev de i sitt brev at et samlet styre i ELM hadde vedtatt å tilby et samarbeid med INEL-Perú direkte, på betingelse av at INEL-Perú sa opp nåværende avtale med NLL innen årsskiftet 2004/ 2005.

Brev til Peru

Lørdag 18.12 hadde landsstyret og bibelskolestyret et fellesmøte på Fossnes, hvor bl.a. nevnte brev fra ELM ble behandlet. Vi reagerte på at ELM hadde slik hast, og mente at INEL-Perú måtte få mer tid på seg. Inntil da var det Jon Espeland som hadde hatt kontakt med INEL-Perú på vegne av NLL.

I et fellesbrev fra landsstyret og bibelskolestyret til INEL-Perú, minnet vi dem på at samarbeidsavtalen forutsatte samtaler dersom avtalen av en eller annen grunn skulle sies opp, og at de ikke måtte la seg presse til en forhastet løsning. Vi kunne heller ikke se at det forelå noen grunn til slik oppsigelse.

Vi underrettet dem om at vi ønsket å avlegge dem et besøk, og fortalte dem at å beholde samarbeidsavtalen med oss, ville ikke hindre dem i å inngå avtaler med andre om de ønsket det. Det ble også understreket at en oppsigelse fra deres side dessverre måtte medføre at våre økonomiske overføringer til dem ville stanse opp, all den stund ELM ville motsette seg slik direkte kontakt fra vår side.

Allerede den 20. desember tok vi så telefonisk kontakt med våre venner i

Peru, og orienterte dem om hva som kom til å stå i brevet. Dette brevet ble så sendt på mail til Peru den 23. desember.

Underskrev avtale med ELM

Den 3. januar fikk vi imidlertid et brev som var fakset fra Peru den 31.12. I dette brevet sier INEL-Perú at styret, sammen med medarbeiderne i samme institusjon, hadde vært samlet den 22. desember, hvor de hadde underskrevet avtale med ELM.

De var åpne for et møte med representanter fra NLL, selv om deres beslutning allerede var tatt. De uttrykte samtidig stor takk for alle investeringer, pengeoverføringer og forbønner som de hadde fått fra misjonsvennene i NLL.

Det har undret oss hvorfor INEL-Perú hadde slikt hastverk, da de visste at et brev var underveis fra oss, og at samarbeidsavtalen pålegger partene å føre samtaler og ha møter for å løse eventuelle problemer.

Ønske om å besøke dem

Vi syntes det var smertefullt at samarbeidet i Peru skulle ende på denne måten. Derfor ble det sendt et nytt brev den 6. januar hvor vi gjentok vårt ønske om å besøke dem.

Vi påpekte at det ikke hadde vært noen uoverensstemmelser mellom INEL-Perú og NLL, men vi mente det var riktig å få samtale gjennom det som hadde skjedd. I tillegg ønsket vi å avslutte det gode samarbeidet vi hadde hatt med dem på en broderlig måte.

Negativt svar

Vi fikk svar den 18. januar. Da hadde ELM, representert ved Jon Espeland, Håvar Fjære og Ragnvald Lende, besøkt Peru.

I sitt svarbrev understreker INEL-Perú at de har et ønske om at vi skal komme til enighet med ELM, og de ber oss innlede en fruktbar dialog med dem. Vi undrer oss over hvorfor kravene blir rettet mot oss, siden ELM gjentatte ganger har lukket døren for en fruktbar dialog med oss.

Videre poengterer INEL-Perú at så lenge vi ikke er kommet til enighet her i Norge, så kan de heller ikke gi oss grønt lys for å besøke dem. De ønsker fortsatt et samarbeid med oss, men all kontakt og støtte må nå gå gjennom ELM.

Ut fra den utvikling som saken har fått, mener vi at det ikke er rett å kanalisere våre midler gjennom ELM. Det ville vi være å legitimere måten de har gått fram på, og det mener vi ikke er rett.

Smertefullt

Vi sørger over det som har skjedd, og at samarbeidet med våre venner i Peru skulle avsluttes på denne måten. Vi trodde dette var et kall til oss fra Herren. Derfor har denne tiden vært ekstra smertefull. Hva vil Gud med dette? Vi forstår det ikke nå, men er overbevist om at Han som er Høstens Herre kjenner alle ting. Det er vår trøst at saken ligger i hans hånd. Vi har bedt mye til Herren om at hans vilje måtte skje. Og vi er blitt sterkt minnet på at

den som tror, haster ikke. Så vil vi ta det som er hendt til etterretning, og legge det i Herrens hender.

I et avsluttende brev til INEL-Perú, datert 27. januar, takker vi for samarbeidet som vi har fått ha med dem siden første halvdel på 90-tallet. Det har vært en stor glede å få stå sammen med dem i sjelevinnerarbeidet. Skulle de i fremtiden igjen ha ønske om direkte kontakt med oss, så er de velkomne til det.

Fullfør din tjeneste

Til slutt minner vi dem om ordene fra Apg 20:32 og Kol 4:17. «Og nå overgir jeg dere til Gud og hans nådes Ord, han som er mektig til å oppbygge dere og gi dere arv sammen med alle dem som er blitt helliget.» «Gi akt på den tjenesten du har fått i Herren, så du fullfører den!»

Disse ordene gjelder oss alle. Vi lever i den siste tid. Natten kommer da ingen kan arbeide. Snart kommer Jesus igjen. Det haster med innhøstningen. Kanskje det nå er andre som også skal høstes inn. Her kan vi ikke la være å tenke på det kallet vi har fått fra Moldova. (Se annet sted i bladet) La oss benytte den beleilige tid.

«På den tid som behaget meg, bønnhørte jeg deg, og på frelsens dag kom jeg deg til hjelp. Se, nå er nådens tid, se, nå er frelsens dag!» (2Kor 6:2)

Vi vil også benytte anledningen til å takke misjonsfolket for all forbønn, og vi vil minne dere alle om ikke å glemme Peru når dere ber til Herren.

Landsstyret

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Møtevirkosomhet i Lekmannsmisjonen våren 2005

Sigbjørn Agnalt:	Askim, Fossnes, Hurdal, Kvelde, Nærbø.
Per Bergene Holm:	Askim, Langli, Moldova, Nybro/Sverige, Sannidal.
Hans Henrik Brix:	Askim, Fossnes, Kvelde, Langli, Moldova, Randaberg, Skjæveland.
Kristian Fagerli:	Fossnes, Kodal, Kvelde, Stokkhaugen.
Martin Fjære:	Askim, Langli, Norheimsund, Sannidal, Svarstad.
Lars Fossdal:	Askim, Kvelde, Langli, Lebesby m.m, Moldova, Randaberg, Skjæveland, Soknedal, Norheimsund, Svarstad, Varhaug.
Asbjørn Fossli:	Langli, Nybro/Sverige, Sannidal.
Gunnar Fosslid:	Askim, Langli.
Ingar Gangås:	Bangsund, Innset, Langli, Krokstadøra, Sannidal, Snillfjord, Stokkhaugen, Tørvikbygd, Øvre Surnadal, Tørvikbygd.
Jan Ove Heggdal:	Moldova.
Reidar Heian:	Sannidal.
Olaf Klavenæs:	Svarstad.
Dagfinn Natland:	Norheimsund, Randaberg.
Carl Henrik Rehnström:	Fossnes.
Karl Riis:	Seminar på Fossnes.
Gunnar Soppeland:	Langli, Randaberg.

«Alle de ord som jeg taler til deg skal du ta inn i ditt hjerte og høre med dine ører. Og gå til de bortførte, til ditt folks barn, og tal til dem og si: Så sier Herren Herren – enten de hører eller lar det være!» (Esek 3:10-11).

Så vil vi be om forbønn for disse møtene. Be om at forkynnerne må få budskap å gå med, og at Ordet må falle i god jord, slik at det kan bære frukt som varer.

Landsstyret